

Vidne til ved Dyrskuer paa den Egn, hvor jeg bor, bør gøre disse Dyr til Genstand for Præmiering. Naar man ser paa disse Dyr og har Lejlighed til at følge deres Udvikling, efterhaanden som de blandes, ville alle have gjort den Iagttagelse, at disse blandede Korthorn kunne være meget gode Brugsdyr i første Blanding, ikke alene til Slagtning, men undertiden ogsaa til Malkning, men jo længere man kommer bort fra den første Blanding, jo galere gaar det, og efter et Par Generationers Forløb staar man over for noget — ja paa Kvægbrugets Omraade lyder dette jo lidt underligt — som hverken er Fugl eller Fisk, og over for noget, som man paa min Egn giver Navnet „Lømler“. Som Regel er det jo ikke den Slags, der henter Præmier paa Dyrskuer, for saa gaar det alt for vidt. Men for en Del er det Mødrene og Fædrene til disse Dyr, som hente Præmierne paa Skuerne, og det mener jeg bør forhindres, saa vidt det kan forhindres. Naar jeg ikke har turdet været med til at foreslaa, at vi i § 2 skulde lade Udtrykket „saa vidt muligt“ gaa ud, vil jeg dog gerne, inden denne Sag forlader 2den Behandling, førend den forlader Rigsdagen i det hele, benytte Lejligheden til en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Det er jo saaledes, at ved vore stedlige Skuer er der altid en af Dyrskuekommissærerne som tilsynshavende med, hvordan man bærer sig ad baade med Bedømmelsen og Uddelingen af Præmierne. Jeg tror, at det vilde være rigtigt, om disse Dyrskuekommissærer, som altsaa ere Ministeriets tilsynshavende paa disse Dyrskuer — ja, jeg vil ikke sige fik Tilhold om, men fik henledet deres Opmærksomhed paa det urigtige i, at man for Fremtiden lader disse Dyr, der ganske simpelt ere Brugsdyr og intet andet, Dyr, som paa ingen Maade egne sig til Avl, præmiere. Jeg tror, det var rigtigt, om man gjorde det, saa meget mere som vi netop ere komne til det Tidspunkt, hvor vi meget godt kunne lade det være af den ganske simple Grund, at der paa Skuerne fremkommer mere end nok af det, vi, strengt taget, kunne kalde rene Racer, som man kan lade være Genstand for Præmiering. Jeg vil, idet jeg slutter, tillade mig at anmode den højtærede Landbrugsminister om, naar Beretningerne fra Dyrskuekommissærerne komme ind i Ministeriet og blive bearbejdede der, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man ikke foretager nogen saadan Præmiering. Den er absolut forkastelig, fordi det kun er rene Brugsdyr

og ikke Avlsdyr, man præmierer der, og man er kommen langt ud over det Stadium, da man behøvede at gøre det.

Ovesen: Det er til §§ 16 og 21 om Svineavlsforeninger og Svineavlscentre, at jeg vil tillade mig at sige et Par Ord, foranlediget ved, at jeg i Juleferien fik Tilhold af Formanden for min stedlige Landboforening om at gøre mit til, at vi kunne komme bort fra den Maade, hvorpaa Statstilskuddet nu gives til vore Svineavlsforeninger og Svineavlscentre. Formanden meddelte mig da tillige, at han havde henvendt sig til Direktør Hansen ved Horsens Andelssvineslagteri, som jo er Medlem af de jydskke Fællesforeningers Husdyrudvalg, med den Opfordring at tilskrive det Udvalg, som havde med denne Sag at gøre, om at faa disse Ting ændrede. Da jeg nu læste Betænkningen og eftersaa Bilagene, fandt jeg ganske vist en hel Del, jeg tror, det var fjorten i alt, men jeg fandt ikke den Skrivelse, som var afsendt fra den nævnte Formand for Bølling-Nørre Herreders Landboforening. Jeg troede da, at enten havde Direktør Hansen tilbageholdt den, eller at den maaske var kommen for sent, i alt Fald ikke kommen til Udvalgets Kundskab, men nu hørte vi forleden Dag Mindretallets Ordfører tale om nogle Skrivelser, som vare indgaaede til Udvalget, og blandt andet ogsaa nævne denne Skrivelse fra min stedlige Landboforenings Formand. Det havde sikkert nok været værd, at Tingets Medlemmer havde faaet disse Skrivelser at se, da i alt Fald jo Direktøren maa være en Mand, som er godt inde i de Sager — han er, som sagt, Medlem af Fællesforeningernes Husdyrudvalg og Fagmand paa dette Omraade — ligesaa de andre to, som ere nævnte af Mindretallets Ordfører, nemlig Okholm, den Formand, jeg har nævnt, og en Formand fra Askov. Men, som sagt, vi have ikke faaet dem at se, og dette er en yderligere Anledning for mig til at tage Ordet i denne Sag. Det, som Okholm særlig ankede over i denne Henseende, var, som sagt, den Maade, hvorpaa Statstilskuddet tilflyder Svineavlsforeningerne og Svineavlscentre. Disse Anker, som i Okholms Skrivelse henstilledes til Direktøren, ere paa en Maade imødekomne i Forslaget under § 16, idet de Regler, som tidligere vare givne for Dannelsen af Svineavlsforeninger, de værste Anstødsstene for at faa disse Foreninger dannede og faa dem til at arbejde, ere fjernede, saa der paa dette Punkt ikke er saa meget at sige. Men saa er